

3) Společnosti Cryo-Save AG a MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. dubna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalsko) – Luís Manuel dos Santos v. Fazenda Pública

(Věc C-640/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Vnitrostátní zdanění — Zákaz diskriminačního zdanění — Článek 110 SFEU — Jednotná daň z provozu motorových vozidel — Stanovení sazby daně na základě data první registrace vozidla v členském státě zdanění — Ojetá motorová vozidla dovezená z jiných členských států — Nezohlednění data první registrace v jiném členském státě“

(2018/C 240/11)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Účastníci původního řízení

Žalobce: Luís Manuel dos Santos

Žalovaný: Fazenda Pública

Výrok

Článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je jednotná daň z provozu, kterou tato právní úprava zavádí, vybírána z lehkých osobních motorových vozidel přihlášených nebo zaregistrovaných v uvedeném členském státě, aniž by se zohledňovalo datum první registrace vozidla, pokud k ní došlo v jiném členském státě, s tím důsledkem, že zdanění vozidel dovezených z jiného členského státu je vyšší než zdanění podobných vozidel nepocházejících z dovozu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 5. 2. 2018.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. dubna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Oradea – Rumunsko) – CV v. DU

(Věc C-85/18 PPU) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Péče o dítě — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Články 8, 10 a 13 — Pojem ‚obvyklé bydliště‘ dítěte — Rozhodnutí vydané soudem členského státu o místu bydliště dítěte — Neoprávněné odebrání [protiprávní přemístění] nebo zadržení — Příslušnost v případech únosu dítěte“

(2018/C 240/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Oradea

Účastníci původního řízení

Žalobce: CV

Žalovaná: DU

Výrok

Článek 10 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 a článek 3 nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností musí být vykládány v tom smyslu, že v takové věci, jako je věc v původním řízení, kdy bylo dítě, které mělo obvyklé bydliště v členském státě, neoprávněně odebráno [protiprávně přemístěno] jedním ze svých rodičů do jiného členského státu, nejsou soudy tohoto jiného členského státu příslušné k rozhodnutí o návrhu týkajícím se práva péče o dítě nebo o návrhu týkajícím se stanovení vyživovací povinnosti k uvedenému dítěti, jestliže nic nenaznačuje, že druhý rodič souhlasil s odebráním [přemístěním] dítěte nebo že nepodal žádost o navrácení tohoto dítěte.

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Ítéltábla (Maďarsko) dne 18. ledna 2018 – Ottília Lovasné Tóth v. ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Věc C-34/18)

(2018/C 240/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Ítéltábla

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Ottília Lovasné Tóth

Žalovaná: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Musí být bod 1 písm. q) přílohy směrnice 93/13/EHS (¹) vykládán v tom smyslu, že coby kogentní unijní právní norma obecně a způsobem, v důsledku kterého je další posuzování nadbytečné, zakazuje věřiteli nutit dlužníka v postavení spotřebitele ke smluvnímu ustanovení ve formě obecného, respektive individuálně nesjednaného ujednání, jehož předmětem nebo jehož účinkem je obrácení důkazního břemene?
- 2) V případě, že na základě bodu 1 písm. q) přílohy směrnice [93/13] bude nutné posuzovat předmět nebo účinek smluvního ujednání, je třeba mít za to, že výkonu práv spotřebitelů brání takové smluvní ujednání,
 - podle kterého může dlužník v postavení spotřebitele důvodně předpokládat, že musí splnit smlouvu v celém rozsahu, včetně všech jejích ujednání, způsobem a v rozsahu požadovaných věřitelem, a to i tehdy, když je tento dlužník přesvědčen o tom, že plnění požadované věřitelem je částečně nebo zcela nevyhmatelné, nebo
 - jehož účinek spočívá v omezení nebo vyloučení přístupu spotřebitele ke způsobu řešení sporů založeného na poctivém vyjednávání, protože věřiteli postačí poukázat na toto smluvní ujednání, aby byl spor považován za urovnaný?